

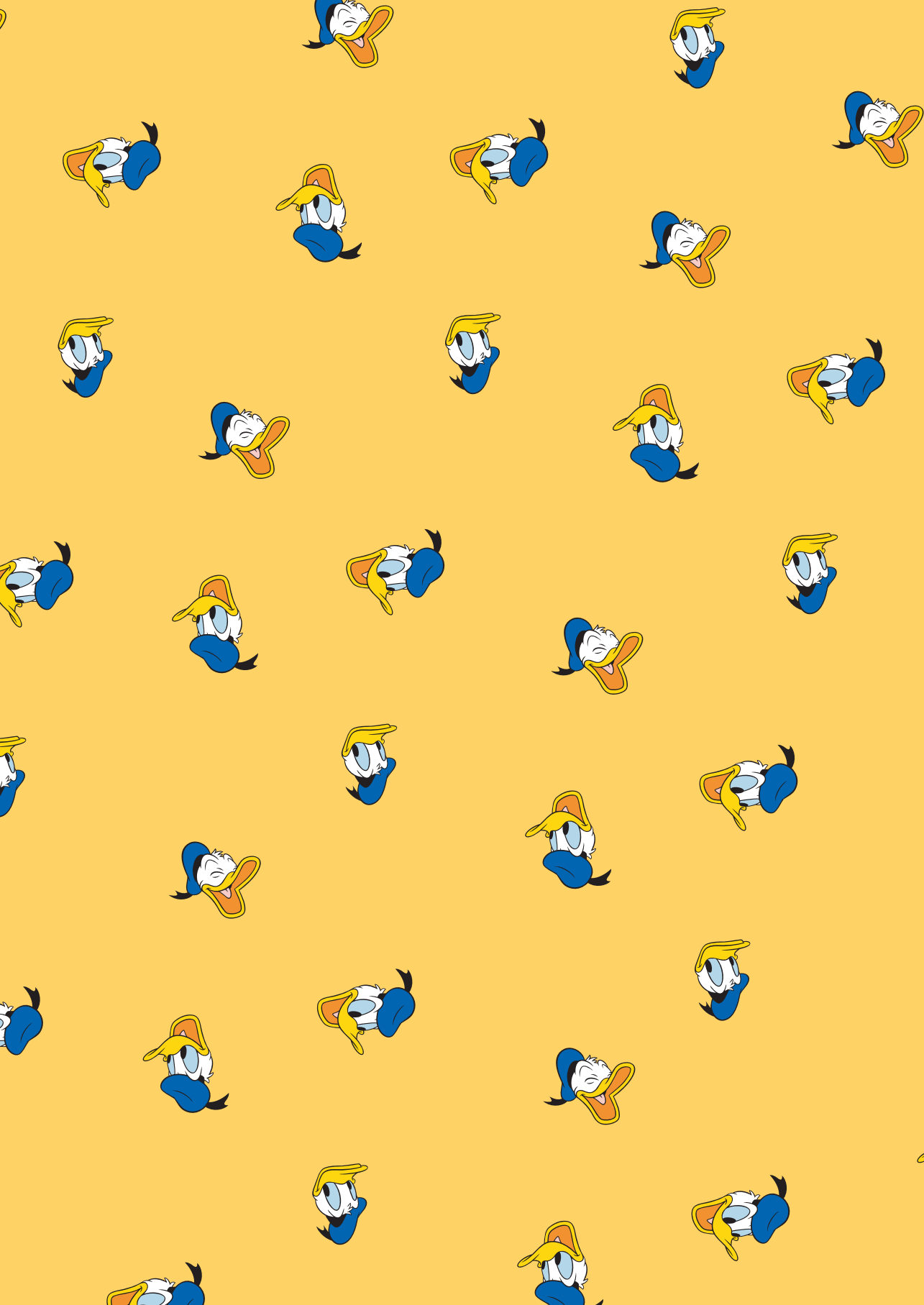
Disney

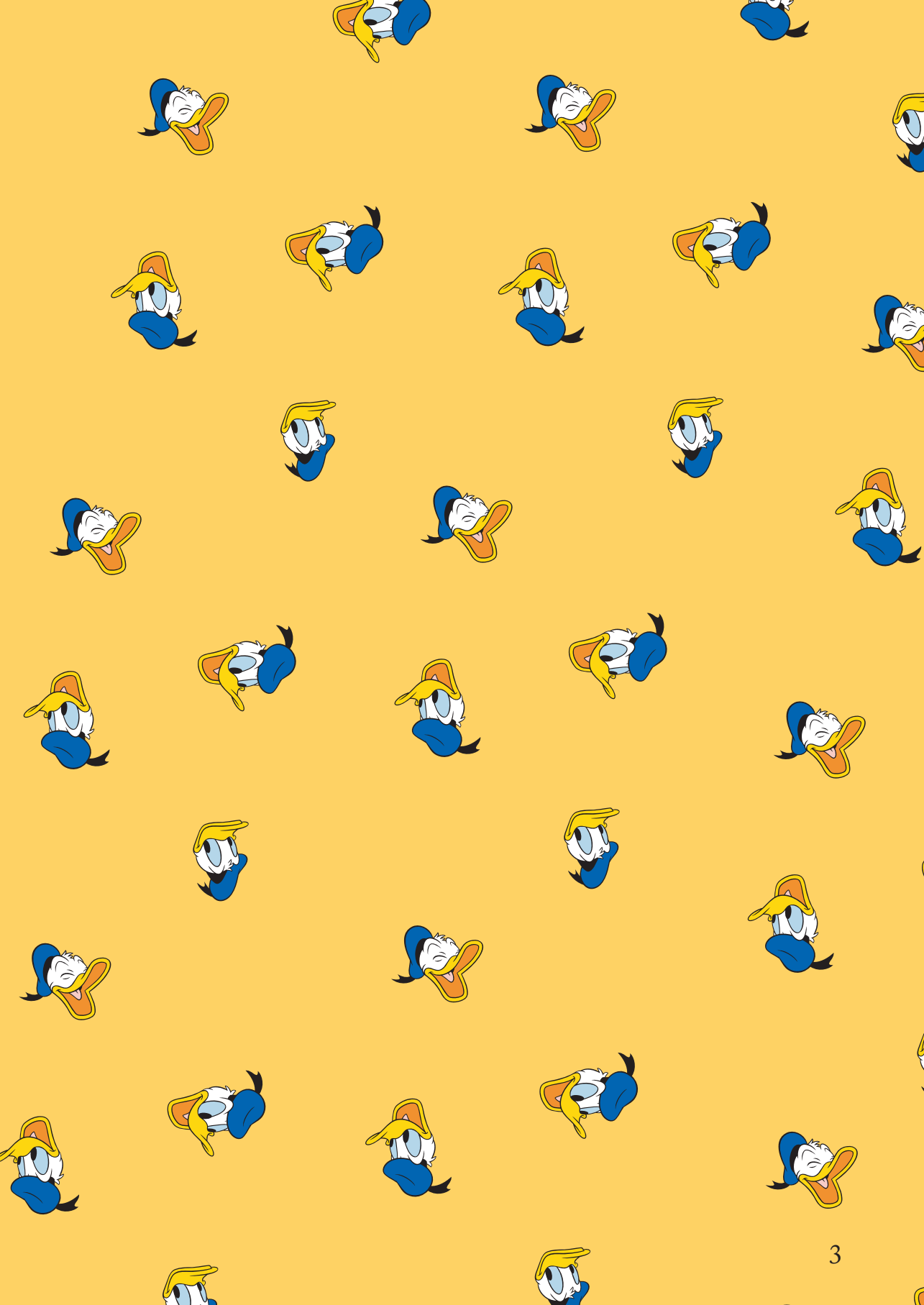
AKU ANKKA

JA SUURENMOISET SUDENPENNUT

TAMMI

TÄMÄN KIRJAN OMISTAA:

AKU ANKKA

**JA SUURENMOISET
SUDENPENNUT**

Ensimmäinen painos
© 2026 Disney Enterprises, Inc.
Tammi, 2026

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki
Alkuteokset:

Junior Woodchucks on the Trail. Suomentanut Terhi Viljakainen 2004.

Grandma Duck's Little Helpers. Suomentanut Terhi Viljakainen 2003.

The Woodchucks in the Dark Swampy Forest. Suomentanut Katja Kärkkäinen 2007.

Tarinat on julkaistu aikaisemmin suomeksi erillislaitoksina

Lasten Oman Kirjakerhon sarjassa vuosina 2003–2007.

Suomennokset tarkistettu 2026 / Tammi.

Kansi: Laura Lyytinen

Painettu EU:ssa.

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

ISBN 978-952-04-8167-4

Disney
AKU ANKKA

**JA SUURENMOISET
SUDENPENNUT**

TAMMI • HELSINKI

Disney

**SUDENPENTUJEN
SUURI
JÄLJITYSKISA**

Tupu, Hupu ja Lupu olivat innoissaan, kun Aku-setä viimeinkin löysi perille sudenpentujen leiripaikalle vuorten keskelle. Siellä oli jo täysi hyörinä päällä: sudenpennut pystyttivät teltoja ja tekivät nuotioita. Pojat halusivat päästä heti mukaan.

– Tämähän on tuttu paikka poikavuosiltani! Telttailin täällä itsekkin tuomenmarjana, Aku totesi.

– Miksi et sitten ole koskaan opettanut meille partiossa oppimiasi taitoja? Tupu tokaisi.

Aku hymyili vaisusti ja vastasi kierrellen ja kaarrellen:

– Ehdin vielä näyttää teille, kunhan ensin opitte perusasiat kunnolla.

Partiojohtaja Pasuuna toivotti sudenpennut tervetulleiksi. Sitten hän kertoi, että päivän ensimmäinen ohjelmanumero olisi suuri jäljityskisa. Se, joka löytäisi ja tunnistaisi eniten eläinten jälkiä, voittaisi palkinnon.

Akua kilpailu kiinnosti kovasti. Hänen oli kuitenkin vaikea kuunnella ohjeita, sillä sudenpentujen koira Lurppa touhotti hänen kimpussaan. Lurppa nimittäin vainusi Akun taskussa olevan voileivän ja halusi saada siitä osansa.

– Alas! Paikka! Aku komensi Lurppaa.

Samassa partiojohtaja Pasuuna kääntyi ja katsoi Akua happamin ilmein.

– Tunnen tuon äänen, sitä en voisi ikinä unohtaa, hän puhisi.

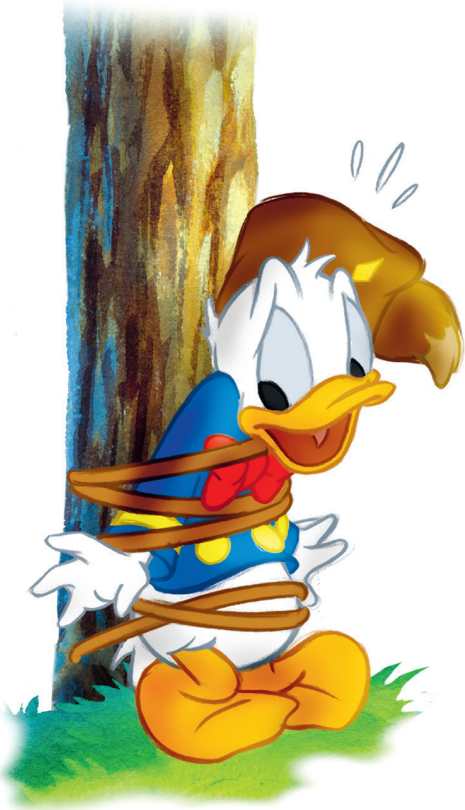

– Sinä olet varmasti se kuuluisa Aku Ankka, vai kuinka? partiojohtaja Pasuuna töksäytti. – Ihme, että ylipäänsä löysit tänne. Tuomenmarjojen ylikenraali piti sinua aivan toivottomana tapauksena!

– Toivottomana? Aku-setä on aina kehunut olleensa partiolaisista paras, Hupu sanoi yllättyneenä.

Partiojohtaja Pasuuna
jatko:

– Setänne taidoissa oli
pahoja puutteita. Kerrankin
hän meni pensaikkoon
hakemaan polttopuita, ja
meiltä meni neljä päivää
hänen löytämiseensä.

– Kerran, kun
hän valvoi nuotiota,
kuusi telttaa syttyi
palamaan. Ja erään
toisen kerran...

– Solmuja opetellessaan
hän onnistui sitomaan
itsensä puuhun.

– Tsoot, tsoot! En minä ollut eksyksissä, Aku keskeytti.
– Tiesin koko ajan, missä olin... nimittäin metsässä. Ja ne teltat kärähtivät, kun yritin siirtää nuotiot lähemmäs vilusta hyttiseviä poikia!

Tupua, Hupua ja Lupua nolotti. Aku-sedän hienot retkeilykokemukset olivatkin olleet pelkkää puhetta.

Jäljityskisa alkoi.
– Siitä vain! hykerteli Aku.
– Tiedän, miten heidän pikku
kisastaan tulee todella vaikea.

Tupu, Hupu ja Lupu luulivat, että Aku-setä oli lähtenyt kotiin. Tämä piileskeli kuitenkin pensaiden keskellä. Pojat ottivat Lurpan avukseen jäljitysretkelle, mutta sudenpentujen vainukoiraa kiinnostivat enemmän perhoset ja kukat.

Poikien kisa sujui hyvin heti alusta lähtien. He olivat löytäneet jo kolmen eri eläimen jäljet, jotka he pystyivät näppärästi tunnistamaan Sudenpentujen käsikirjan avulla!

- Ensin näimme fasaanin jäljet, Tupu sanoi.
- Seuraavat jäljet oli tehnyt kettu, Hupu jatkoi.
- Ja sitten oli vielä ne jäniksen jäljet, Lupu selitti ja osoitti käsikirjan kuvaa.

AKUN ANKAN JA VELJENPOIKIEN VAUHDIKKAAT KESÄSEIKKAILUT!

Kolmessa tarinassa Ankkalinnan suurenmoiset sudenpennut Tupu, Hupu ja Lupu osoittavat partiolaistaitojaan huimassa kisassa, auttavat Mummo Ankkaa maatalan askareissa ja jäljittävät äärimmäisen harvinaista sinistä kiersilmäkilpikonnaa viidakossa. Ja kuten asiaan kuuluu, he myös pelastavat kommelluksiin päätyvän Aku-setänsä kiipelistä jos toisestakin

- Sudenpentujen käsikirjan avulla, totta kai!

www.tammi.fi

L85.2

ISBN 978-952-04-8167-4

